

- intra terminum decem dierum, & post illos pars parata sit iurare, ita vt ad effectum perducatur interlocutoria probationis iuratoria: minimè poterit appellari ab hac admissione, quia est in executionem prioris, à qua quemadmodum non potest, nunc appellari, quia extra terminum, ita nec ab admissione, ita tenet Escacia in d. tractatu de appellat. quest. 17. limita. 3. numer. 8. Seraphi. in tractat. de priuilegiis. 102. num. 6. & 7.
- 11 Nec obstat Andreas Gaill in singula obser. centu. 1. decisio. 39. incipit quando à iudice. contrarium tenens in terminis, cui respondeo inferius ad responsum primi argumenti.
- 12 Inde insuper ex nostra principali doctrina inferitur, quòd si iudex tulerit aliquam sententiam siue interlocutoriam, siue definitiuam, cuius lapsus sunt decem dies, deum citat illum quem officit sententia, ad videndum se declarari, & denunciari: tunc ab ista citatione, & monitione non poterit, validè appellari post lapsum decem dierum, à die principalis grauaminis, & sententiae, cum ista veniat in illius executionem, ita consuluit Andreas Barba. in consil. 7. visis dubijs colum. 2. in princ. lib. 3. post Angelum, & alios per eum citatos, sequitur Lancelorus Robert. de attent. 2. p. cap. 12. limitat. 50. num. 119. tenet etiam Nicolaus Gar. de beneficijs 1. part. cap. 1. num. 586. Caesar Con. in repetitione l. vnica limi. 19. num. 2. o. Gallef. ad formam Camer. oblig. in 2. part. 3. princ. in cap. reliqua de processu. iunctis his quae scribit numer. 38. & sequentibus fol. 363. Marquesia. de commissi. 1. p. cap. 13. num. 1. & vide omnino quae latius in optimo casu dixi (alii citatis Doctoribus) infra 4. part. cap. 5. quòd inter se dissent à numer. 68. cum seqq. versiculo sed contrariam sententiam, & opin. &c. vbi aliqua utilissima. vbi quòd licet aliàs à censuris licet appellari, non tamen à censuris fulminatis per executores in complementum executorialium breuis, aut obligationis camerae, quia eius vestiuntur natura, & priuilegio.
- 14 Et idem dicimus de captura, à qua licet aliàs licet appellari, tamen à facta in executionem rei iudicatae aut breuis camae, aut obligationis in formam camerae, minimè poterit appellari, sicuti nec à re iudicata. Escacia de appellat. quest. 17. limit. 47. memb. 1. n. 160. & vide quae nqs 2. p. c. 5. à numer. 37. & supra. Ad quod etiam conducit, quod post Baltradit Felin. in cap. quoad consultationem num. 14. de re iud. Quòd si à prima sententia appellari non potest, nec etiam à secunda continente idem quod prima, Contar. in l. vnica. C. si dom. limi. 9. numer. 16. Magon decisioe Lucens. 48. n. 4. Gonzal. regul. 8. gl. 6. sub num. 183.

Et omnium ratio illa est potissimum, quoniam iste actus, qui venit in complementum prioris: non est qui grauatur, sed prior. & sic ad appellationem interponendam ille prior actus, eius qualitas, tempus, & natura (qui est causa grauaminis, super quo fundatur appellatio de necessitate cap. cum cessante de appellat.) inspicit, & attendi debet, non iste secundus, Guido Papae consilio 574. Corneus consil. 71. numer. 2. lib. 1. Felinus in cap. quoad consultationem num. 14. & 15. de re iud. Gratus respon. 16. colum. 1. num. 2. Rolan. à Valle consil. 43. num. 5. in prin. Rota decis. 100. ex nouem part. 1. diuerso. & circa hunc articulum & principalem opinionem, & doctrinam multa adduximus infra 4. part. cap. 1. post princip. quae vtiliter conducunt ad propositum.

Quibus sic suppositis non obstant in contrarium adducta fundamenta. Non primum deductum ex Andrea Gaill, quia loquitur de stylo Cameræ imperialis, non tamen de iure communi, & eius dispositione, vt eodem patet, & respondit Escacia in tractat. de appella. quest. 12. num. 161. fol. 171. & eundem allegans Lancelorus Robert. loco de quo in argumento d. numer. 175. specialiter loquitur de dicto stylo Cameræ Imperialis, vt secus sit de iure, prout ipse Lancel. proficitur eadem limita. 50. num. 118. cum sequentibus, & limit. 53. num. 36. & eadem 2. p. cap. 12. pro quo facit, quae nos diximus haecenus.

Nec obstat secundum ex Paulo de Castro, & Guido. Papae, quoniam quando eorum assertio, & doctrina procederet absolute, & sine limitatione, & scrupulo, de quo per Lancelorum Robertum in d. tract. de attentatis 2. part. cap. 12. limit. 50. num. 66. cum sequentibus. & iterum inferius à numer. 158. tamen longè diuersum est à nostro casu, quoniam illic non appellatur à secundo grauamine, veniente in executionem prioris, vt in nostro casu; sed duntaxat appellatur ab alio de nouo illato à iudice, eo quòd petita fuit repositio eius grauaminis, quod ipse poterat reuocare, quia quoad ipsum iudicem interlocutoria non transit in rem iudicatam, quominus eam possit, quandoque reponere, & reuocare contrario imperio, iuxta text. in l. quod ius ff. de re iud. vbi Ias. Tiraquell. & ceteri, & Fran. Abb. & omnes canonista in cap. cum cessante de appella. Felinus in cap. qualiter, & quando de accusat. & nos late supra c. procedenti. & ita cum iniuste fuisset grauata pars, iustèque petierit repositionem, iudici iure permissam, à denegatione interponitur appellatio, licet reperitur extra decem dies à tempore prioris grauaminis dummodo emittatur intra illos computandos

- 21 tandos à die denegatae repositionis, in tantum quòd iste appellans debet esse cautus, vt non appellet à causa, & grauamine de praeterito, sed de praesenti tantum, hoc est à denegata repositione, vt in simili casu dicit Philip. Fran. in cap. ex parte tua 47. sub n. 9. de appellat. quem sequitur Escacia de appellat. quest. 12. num. 149. vbi postquam dixerunt, quòd à carceratione potest quodcumque appellari etiam post decem dies, quia carcer semper, & continuo ac quotidie grauatur: limitant, vt non procedat quando appellaret carceratus praeterito grauamine, siue allegaret causam grauaminis de praeterito, quia tunc non posset appellare post lapsos decem dies, & sic caute debet appellari à causa grauaminis de praesenti. sic cum isthaec negata repositio non sit executio actualis prioris grauaminis, quia ipsa aliter fit; sed aliud, & nouum grauamen, ideo non officit nostrae doctrinae, & resolutioni.
- Nec obstat tertium, & vltimum de l. quod si noluit versic. illud plenè ff. de adilit. edit. l. non omnes, §. si ff. de re milit. 1. & Tiraq. de retract. conuen. ad fin. tituli à numer. 42. quibus dicitur aliud esse promissionem de vendendo, aliud ipsam venditionem, quia ipsa venditio obligat de praesenti, & promissio de vendendo obligat de futuro, hoc est, ad compellendum obligatum ad venditionem sibi faciendam, vt late ipse Tiraquell. ibi num. 42. post
- 23 alios, quia responderet, quod non propterea vnaqueque est diuersa in se ipsa respectu illius effectus, quem de iure operatur, ac ideo executio ipsius obligationis de vendendo, non est aliud quod ipsa promissio, quia executio est pars dispositionis principalis, quae illi inhæret, secundum ea quae exactius diximus infra 4. part. cap. 1. post princ. vbi aliqua (quae & vtilia, & necessaria sunt) adduxi ad huius capituli materiam, & ideo aliud est executio, & effectus, seu complementum vnius contractus sui ipsius, & respectu eiusdem: aliud verò ipse contractus respectu alterius diuersi, quapropter à separatis non fit bona illatio.

CAPVT IV.

Quando, & quibus casibus iudex Ecclesiasticus vim faciat, non deferens appellationi interpositae à carceratione, seu detentione, vt qualis ea iniusta sit intelligatur. & quid ab eius relaxatione.

S V M M A R I V M.

Carceris attributa. num. 1.
Carcer est inuentus ad custodiam, vt delicta non

maneant impunita. num. 2.

A carceratione iusta appellationi non deferentem vim non facere, decernit Senatus. num. 3.

A carceratione iniusta, & minus legitime facta appellationi deferendum, decernit Senatus. num. 4.

Carcerationis grauamen continet damnum irremediabile per diffinitiuam. num. 5.

A carceratione iniusta licet appellare interim remanente in carceribus iudicis à quo, donec superior aliud censat. ibidem. & num. 6.

Carceratio ex quot causis iniusta dicitur. num. 7.

Carceratio iniusta est facta per iudicem incompetentem, aut aliàs iurisdictione carentem. n. 8.

Carceratio ab incompetente facta ad effectum remittendi suo iudici, non tamen cognoscendi iusta dicitur. num. 9. 10. & 11.

Carcerare potest index incompetentis ad effectum remittendi, etiam si non sit periculum in mora. num. 12.

Carcerare potest secularis index clericum repperitum in flagranti vel in causa proxima ad delinquendum, & remittendum suo iudici. num. 13.

Capi potest miles à iudice ordinario ad effectum remittendi. num. 14.

Vicarius foraneus non est ordinarius, sed delegatus. num. 15.

Vicario generali quando censeantur commissae cause criminales, & aliae requirentes speciale mandatum. num. 16.

Vicarius foraneus licet de causis criminalibus non cognoscat; tamen potest carcerare adhibita informatione ad effectum remittendi. num. 17.

A vicario foraneo carcerante clericum, vt remittat appellationi emisse Senatus, vel non vim fieri, vel remittendo non haze fuerit, &c. decernit. num. 18.

A carceratione facta per delegatum appellationi deferendum, declaratur. num. 19.

Carcerare potest delegatus, quando de fuga timeatur. num. 20.

Carceratio per iudicem non habentem merum imperium dicitur iniusta. num. 21.

Carceratio est meri imperij, quo caret delegatus etiam post litem contestatam. num. 22.

Delegare potest Princeps causas meri, & mixti imperij. num. 23.

Imperij meri quot sint genera, & quae delegabilia. num. 24.

Coercitionem modicam quilibet delegatus, vel ordinarius recipit. num. 25.

Delegatoria sunt quae competunt iure magistratus de iure civili. num. 26.

Causae meri, & mixti imperij de iure canonico delegari possunt, etiam per inferiorem à Papa. num. 27.

Carcerare non potest delegatus de iure civili cum limitationibus, secus de iure canonico. num. 28.

29. & 30.

Delegatus

Delegatus in civilibus an possit testem vacillan-
tem torquere. num. 31.
Et an tunc illum capere possit. num. 32. & 33.
Carceratio dicitur iniusta facta à privato. num.
34.
Et quando quis incidat in pœnam privati carce-
ris. num. 35. remissive.
Carceratio dicitur iniusta à iudice Ecclesiastico
laici sine brachio seculari, etiam in casibus, qui-
bus de illo potest cognoscere. num. 36. & 37.
Iudex Ecclesiasticus licet in spiritualibus habeat
in laicos iurisdictionem, intelligitur quoad
excommunicationem, & remedia Ecclesiastica,
non carcerem nisi invocato auxilio. num.
38.
Carceratio in laicos per Ecclesiasticum absque au-
xilio dicitur iniusta & nulla, & recursus ad
Regem legitimus. num. 39.
Et quibus remedijs. ibidem, num. 40. & 41.
Carceratio dicitur iniusta facta per iudicem ha-
bentem iurisdictionem super qualitate, de qua
tamen non constat. num. 42.
Qualitas qua defert iurisdictionem, ante omnia
discuti, & probari debet. num. 43. & 44.
Iurisdictionis exercitium, ut attribuat, satis est
qualitatem in libello deducere, licet de ea
queat dubitari. num. 45.
Qualitas tamen illa si à principio negetur, debet
constare summarie, plene tamen. num. 46.
Concubinam clerici ut capiat Ecclesiasticus, si sit
uxorata; debet esse concubinatus notorius.
num. 47.
Iudex secularis ut de concubinato cognoscat, de-
bet esse notorius. num. 48.
Carcerari non potest habens saluum conductum
à Principe. num. 49.
Saluum conductus in epistola Principis habet vim
legis. num. 50. & 51.
Captus sub saluo conducto ita debet in pristinum
relaxari, ut amplius capi non possit. num. 52.
Captus in Ecclesia ita debet relaxari, ut iterum
capi non possit. num. 53.
Relaxare obligatus debet captum ponere extra
suum territorium in loco, quo capi non possit.
num. 54.
Et ut difficilis sit eius persecutio. num. 55.
Saluum conductus infringitur per novum deli-
ctum, & etiam respectu antiqui. num. 56. &
58.
Princeps satis offenditur per delictum. num. 57.
Clericus incarcerari non potest pro debito civili.
num. 59.
Secundum magis, & probabiliorum communem.
num. 60.
Clerici non conveniuntur, ultra quam facere pos-
sunt. num. 61.
Clericus pauper nec carceratur, nec bonis cede-
re cogitur, sed cautionem iuratoriam prestat.
num. 62.
Fructus beneficij sequestrantur ob debitum cle-

rici, ut satisfiant creditores ad congrua pra-
standa clerico. num. 63.
Ludovici Gamesij opinio reprobatur. num. 64.
Clericum obligatum in forma Camera an possit
licite pro debito incarcerari. num. 65.
Clericus ut gaudeat privilegio, c. Odoardus, debet
esse in sacris, aut altari seu ministerio Ecclesia
deserviens. num. 66.
Clericus pro debito ante ordinum susceptionem an
possit carcerari. num. 67.
Clericus etiam in sacris pro debito potest capi, si
subsit fuga suspicio, & exportat res suas. num.
68.
Clericus ut reddat depositum potest incarcerari.
num. 69.
Clericus in se capitur pro debito ex delicto etiam
civiliter tractato. num. 70.
Clericum conductorem Regij vestigialis posse car-
cerari, & in carcere seculari. num. 71.
Monachus pro debito civili capi non potest. num.
72.
Et quid quando ingressus sit religionem in frau-
dem creditorum, vel post eius capturam, vel
postquam iam petita sit in eum executio. num.
73. remissive.
Advocatus Licentiatas, Doctor aut etiam Baca-
laurus an pro debito civili possit incarcerari.
num. 74. & 75.
Et in Doctore, qui nec legit, nec aduocationis of-
ficiam exercet. num. 76. & 77.
Tutor pro debito sui pupilli capi non potest. num.
78.
Tutor capi potest pro debito pupilli, si nolit ex-
hibere illius bona, ut fiat executio. num. 79.
Pupillus pro debito non potest carcerari. num. 80.
Minor viginti quinque annis pubes an pro debi-
to possit capi. num. 81. & 82.
Mulier pro debito merè civili non carceratur.
num. 83.
Mulier capi non potest pro debito publico aut
fiscali. num. 84.
Mulier succedens laico pro debito fiscali an capi
possit remissive. num. 85.
Mulier ratione tutela incarcerari non potest.
num. 86.
Mulier pro debito descendente ex delicto capi
potest. num. 87.
Mulier meretrix, & personaliter in iudicio com-
paret, & pro debito carceratur. num. 88. & quid
in meretrice maritata. num. 89.
Mulier non cogitur personaliter in iudicio com-
parere, sed per Procuratorem. num. 90.
Et quid quando iudicium absque illa exerceri
non potest. num. 91.
Mulier proferendo testimonio in causa criminali
personaliter comparere cogi potest. num. 92.
Capi non possunt, qui iniuncti non vocantur in iu-
dicio, & quales sint. num. 93.
Capi non possunt qui ultra quam facere possunt,
non tenentur. num. 94.

Capi

Capi non possunt pro debito qui per infortunium,
naufragium, seu incendium bona sua amisere.
num. 95.
Rusticus quo tempore capi non possit. num. 96.
Nobilis pro are alieno non incarceratur. num.
97.
Nobilis conductor vestigialis pro debito carceratur.
num. 98.
Carcerari non debet graviter infirmus, etiam pro
delicto. num. 99. etiam pro debito civili. num.
101.
Vulneratus non carceratur, sed praestat fideiussu-
res, alias custodias ei apponit index suis ex-
pensis. num. 100.
Incarcerari nequit die feriato ob honorem Dei
pro debito civili. num. 102. & quando pro de-
licto. num. seqq.
Debitur suspectus de fuga carcerari potest. num.
103.
Heres durante tempore conficiendi inventarium
capi non potest. num. 105. qui ultra inven-
tarium tenetur, si bona in eo contenta abscon-
dat. ibidem.
Heres obligatione quoad factum personale qua
tenebatur defunctus, capi non potest. num.
106.
Debitur habens literas dilatorias à partibus, vel
à iudice, intra illum terminum capi non potest.
num. 107.
Dilatio, & mora à iudice quando debitori dari
possit. num. 108.
Literarum dilatarum debitoribus concessarum
qualis sit effectus. num. 109. & num. 110.
Creditorum maior pars si inducias det debitori,
interim non carceratur. num. 111.
Litera dilatoria generales an intelligantur in
debito iurato, & debitis fiscalibus, & debitis
privilegiatis, & an extendatur ad fideiussores
afidati. num. 112. remissive.
Confugiens ad locum, quo iure vel consuetudine
capi non potest, relaxandus est. num. 113.
Captus in Ecclesia eidem relaxatus restituitur.
ibidem, & num. 114.
Ab Ecclesia extrahens delinquentes publice ex-
communicatur, & omnia restituere tenetur, &
vim facere declarat Senatus. ibidem.
Clericus ab Ecclesia inuitus extrahi non potest,
sicut nec laicus. num. 115.
Ab Ecclesia plures particulari ratione extrahi, &
capi possunt. num. 116. remissive.
Immunitate Ecclesia sententia non gaudentes si
appellent ab extractione, vim non fieri, decer-
nit Senatus. num. 117.
Captus in Ecclesia an sit detinendus in carcere,
interim dum questio super restitutione ad il-
lam, decidatur. num. 118.
Immunitates Ecclesia an inuitis rectoribus eius,
possit aliqui renuntiare. num. 119.
Carceratio dicitur iniusta, si fiat in carcere obscu-

ro, & atrato, & quando ita dicatur. num.
120. & 121.
Carceres subterranei dicti, suctanos, ob que, &
quando sint prohibiti. ibidem.
Carcer ita esse debet ut carceratus pœnam non
patiat. num. 122.
Carceratus quando possit detineri in vinculis
simul. num. 123.
Saluus conductus quanto tempore, & locum duret.
num. 124.
Carceratio iniusta dicitur ratione ordinis non ser-
vati. num. 125.
Causa civilis à captura incipi non potest, nisi de-
bitum sit ex re iudicata. num. 126.
Capturam pro debito debet precedere citatio, cau-
sa cognitio, & sententia translata in rem iu-
dicatam. num. 127.
Ante capturam quod non est deductum, non
potest postea deduci ad eius iustificationem.
ibidem.
Debitur captus omisso iuris ordine an sit relaxan-
dus si verè debitor apparet. num. 128.
Carceratus pro debito falso, an possit pro vero de-
tineri. num. 129. & 130.
Debitur ex publico instrumento non carceratur,
nisi habeat clausulam quarentigiatam, & sit
liquidum. num. 131.
Capturam debent precedere legitima indicia.
num. 132.
Indicia ad capturam qualia legitima sint. num.
133.
Iudicis arbitrium circa capturam debet subiacere
iuris regulis. num. 134.
Captura ante informationem, & restium recep-
tionem in scriptis, est iniusta. num. 135. &
seq.
Ad capturam in delictis granibus, & pœnam cor-
poris afflictivam habentibus levia indicia suf-
ficiunt. num. 137.
Informatione non recepta in scriptis, sed extra-
iudiciali, non potest in quolibet delicto ad ca-
pturam procedi. num. 138.
Nisi tribus concurrentibus, quia tunc cum extra-
iudiciali informatione capi potest delinquens.
num. 139.
Quod procedit, si procedatur ex officio, secus si pro-
cedatur ex querela partis, nisi duo tunc con-
currant. num. 140.
Confessio vulnerati graviter quando sufficiat ad
capturam delinquentium. num. 141.
Captus pro uno debito quando possit pro alio re-
commendari. num. 142.
Obligatus realiter duntaxat non tamen persona-
liter, carcerari non potest. num. 143. & seqq.
Hypothecans pro alio rem suam, & non personam,
dicitur debitor respectu rei exhibitæ tantum.
num. 144. & 145.
Actio personalis limitata ad capturam non ex-
tenditur. num. 146. & 147.

Praxis

Praxis hodierna tabellionum, y me obligo con mi persona y bienes, unde ortum habuit. num. 148.
 Casus de facto refertur, quo executor sententia, qua dicebatur, capi bona, processit ad capturam persone, & vim facere decreuit Senatus aditus per viam violentie. num. 149.
 Obligatus realiter tantum tunc capi potest, si bona deserit possidere dolose. num. 150.
 Ita si rem attriuit vel consumpsit. num. 151.
 Carceratio iniusta dicitur ratione rei & cause. num. 152.
 Captus pro delicto non infligente penam corporalem, relaxandus est sub fideiussione oblata. num. 153.
 Alias appellationi esse deferendum decernit Senatus aditus per viam violentie. num. 154.
 Clericus captus pro delicto non infligente penam corporalem sub fideiussoribus relaxatur. num. 155. & 156.
 Captus pro delicto merente penam corporis afflictivam etiam sub fideiussoribus non relaxatur. num. 157.
 Quod etiam obtinet in clericis. num. 158.
 Delictum enorme in clerico quale dicatur. num. 159.
 Clericus non relaxatus sub fideiussoribus, ubi habet locum de possessionis pena. num. 160.
 Clericus captus non relaxatur si crimen habeat penam corporalem, vel delictum sit grave. num. 161. & 162.
 Clericus non relaxatur captus pro delicto in quo iure civili etiam sub fideiussoribus non relaxatur. num. 163.
 Captus pro delicto, quo est appositum exilium, an sit relaxandus. num. 164.
 Qui teneant partem negatiuam. ibidem.
 Penam exilij esse corporis afflictivam, qui teneant. num. 165.
 Et quid iure Regio, & canonico seruandum. num. 166. & 167.
 Captus pro delicto, cui apponitur pena indignationis Principis, an sit sub fideiussoribus relaxandus. num. 168.
 Captus pro delicto exigente penam palinodie non est sub fideiussoribus relaxandus. num. 169.
 Palinodia pena non potest exequi in absentem, sed in personam. num. 170.
 Palinodia pena clericis sicut nec nobilibus non plebitur. num. 171.
 Causa omnis tangens famam dicitur gravis. num. 172.
 Palinodia pena est infamatoria. ibidem.
 Indiciatus ad torturam siue in civilibus, siue in criminalibus, non est sub fideiussoribus relaxandus. num. 173.
 Tortura quando potest dari ad eleuandam varietatem a testibus etiam in causis pecuniarijs,

carceratus non est sub fideiussoribus relaxandus. num. 174. & 175.
 Carceratus pro crimine falsi, etiam ubi est pena pecuniaria, non relaxatur sub fideiussoribus, & quid de iure canonico. num. 176.
 Captus in flagranti, etiam ubi pena est pecuniaria, non relaxatur sub fideiussoribus. num. 177.
 Et quid in reperto de nocte cum armis. num. 178.
 Confessus delictum etiam in pena pecuniaria an relaxatur sub fideiussoribus. num. 179.
 Et quid in solo conuicto licet non sit confessus. num. 180.
 Condemnatus reus non relaxatur sub fideiussoribus, sed solutione liberatur. num. 181.
 Condemnatus ad rem vel possessionem tradendam, non liberatur prestando fideiussores. num. 182.
 Condemnatus ad pecuniam appellans relaxatur, si deponat pecuniam. num. 183. & 184.
 Condemnatus ad penam pecuniariam appellans quando sub fideiussione aut deposito sit relaxandus hodie ex bulla Pij V. num. 185.
 Captus non relaxatur sub fideiussoribus quando causa in proxima est determinationis si hucusque distulit fideiussores prestare. num. 186.
 Captus etiam pro delicto corporis penam afflictivam merente relaxatur post conclusionem, si ex actu appareat de eius innocentia. num. 187.
 Reum sine fideiussoribus relaxatum tempore ferende sententia potest index in carcerem reuocare. num. 188.
 Carceri se offerens an debeat sub fideiussoribus relaxari. num. 189.
 Pena corporalis quando veniat in defectum pecuniariae, an reus sit sub fideiussoribus relaxandus. num. 190. 191. & 192.
 Pena ubi relicta est arbitrio iudicis an captus sub fideiussoribus sit relaxandus, & quando non. num. 193.
 Reus confugiens a carcere non est sub fideiussoribus relaxandus, etiam ubi alias relaxaretur. num. 194.
 Anfugiens ad superiorem non dicitur carcerem, homagium, aut iuramentum frangere, quia talis fuga non est punitibilis. num. 195.
 Illustris etiam in quolibet delicto vel multum diues, & alias nobilis quando sit relaxandus sub fideiussoribus, vel custodibus, vel domus, palatium, ciuitas, pro carcere sit assignanda, vel quando sub iuratoria cautione. num. 196. remissus.
 Captus quando sit relaxandus sub fideiussoribus commentarijs. num. 197. remissus, & 198. ubi de praxi.
 Debitor adijciendus creditor torque ferreo an sit sub fideiussoribus relaxandus. num. 199. & 200.

Captus

Captus pro delicto casu commisso an relaxandus sub fideiussoribus. ibidem.
 Pena verberum, aut fustigationis an permittat relaxationem sub fideiussoribus. num. 201. & seq.
 Infamia sola deperse non admittit relaxationem fideiussorum. num. 202.
 Pena dicta, de vergenza, est corporis afflictiva. num. 203.
 Pena mitre, quam solet apponere index Ecclesiasticus, est corporis afflictiva. num. 204.
 Pena perpetui carceris dicitur corporis afflictiva, & an de iure civili aut Regio imponi possit. num. 205.
 Pena carceris, quibus casibus iure Regio imponi potest. num. 206.
 Pena carceris quando imponitur sub fideiussoribus, reus non relaxatur. num. 207.
 Pena candentis ferri appositionis apponenda secundo habentis ueniente uxore relaxat sub fideiussoribus. num. 208.
 Et haec pena iure canonico locum habet. n. 209.
 Index Ecclesiasticus penam infligentem membri mutilationem vel sanguinem non potest imponere, aliam tamen penam corporalem bene imponere queit. num. 210.
 Fustigationis penam imponit index Ecclesiasticus. ibidem.
 Exilij penam index Ecclesiasticus imponit. num. 211.
 Item detractionis in monasterium. ibidem.
 Item, & perpetui carceris, & de alijs. ibidem.
 Pena suspensionis ab officio seu beneficio non admittit relaxationem sub fideiussoribus. n. 212.
 Carceratio etiam pro delicto corporis penam afflictivam merente relaxatur, si sit grauior infirmus, & commode in carcere non queit curari. num. 213.
 Et quando secus. num. 214.
 Et quid si infirmus non habet fideiussores, vel minus idoneos, & sit incarceratus pro delicto civili. num. 215. & 216.
 Fideiussores sub quibus sit carceratus relaxandus, obligandus erit representare reum, stando iuri, ac iudicando soluendo. num. 217.
 Fideiussor ad relaxationem ob innocentiam, de qua constat, sufficit obligari de representando. num. 218.
 Fideiussorem si reus non inueniat, & pignus offerat, est audiendus, cum melius consulatur fisco. num. 219.
 Fideiussores si non inuenit carceratus, non relaxatur. num. 220.
 Fideiussores dandi sunt in loco iudicij, nisi ibi non reperiat, quia alibi recipiuntur, dummodo in loco subiecto iudicij. num. 221.
 Fideiussores non habens, quando sub cautione iuratoria relaxatur reus de consuetudine. num. 222.
 Salgado de protect. Reg. Tom. I.

Relaxatus a iudice simpliciter dicens sub fideiussoribus, ad quid isti teneantur. num. 223.
 Fideiussores si non recipiantur, tabellio & index quando parti teneantur ad interesse. n. 224.
 Fideiussor non potest obligari pro pena corporali, quia non est Dominus membrorum suorum. num. 225.
 Reus eadem causa, qua in prima instantia non relaxatur, vel relaxatur sub fideiussoribus, pariter & in secunda, & vltioribus. num. 226.
 Carceratio, ubi a iure admittitur appellatio, scilicet non est. num. 227.
 Appellatio ab iniusta incarceratione quando cumque etiam post decendum admittitur. num. 228.
 Carceratio, cum quotidie grauet, semper carceratus dicitur esse intra decendum. num. 229.
 A carceratione ex eadem causa, & ab eodem iudice, non nisi semel licet appellare. num. 230. & 231.
 Carceratum esse legitime, ubi est declaratum, debet carceratus appellare ab hac declaratione infra decem dies. num. 232.
 Carceratus in appellatione a carceratione iniusta ex una causa, si succumbat, poterit postea ex alia appellare, iterum ab ipsa carceratione. num. 233. & 234.
 Relaxatus sub fideiussoribus de soluendo, vel redeundo ad carcerem, non appellat a carceratione. num. 235.
 Carceratus pro causa sui natura inappellabili, ut pro executione rei iudicatae, non potest appellare. num. 236.
 A carceratione appellans post decem dies debet allegare causam grauaminis de presenti, non de praeterito. num. 237.
 Relaxatio carceris an suspendatur per appellationem. num. 238.
 Contrariorum eadem est dispositio. num. 239.
 Carceratio non suspenditur per appellationem a reo interpositam. num. 240.
 Ius idem est in actu conficiendo, quod in destruendo. num. 241.
 A relaxatione excommunicationis non licet appellare. num. 242.
 Relaxationem carceris suspendi per appellationem, immo vim fieri declarandum, defenditur. num. 243.
 Ab articulo praedudiciali cause principali licita est appellatio. num. 244.
 Prohibitam qui dicit appellationem, tenetur probare. ibidem.
 Carceratio iusta a principio, pariter & in causa appellationis ab ea. num. 245.
 Relaxationis carceris reuocatio per superiorem fuisse illusoria, si relaxatus reus fuisse appellatione pendente, & aufugisset. num. 246.
 Ratio qua vincit regulam contrariam, multo fortius eam, que pro ratione facit. num. 247.

Ratio

Ratio prohibendi appellationem à captura durat, & in eius relaxatione. num. 248.

Excommunicationis absolutio non suspenditur per appellationem, quia periculum est in mora, carceris autem relaxatio trahit periculum in festinatione. num. 249. & 250.

A relaxatione carceris appellationi nisi deferat iudex vim facere, decernit Senatus. num. 251.

Quæ doctrina limitatur in relaxatione carceris facta per suprema tribunalia, quæ non suspenditur per appellationem. num. 252.

Relaxatio rei ob innocentiam non suspenditur per appellationem. num. 253.

Decretum Senatus, quo vim fieri decernitur ob non delatam appellationem ab iniusta carceratione, an arretet iudicem deferre, & simul relaxare reum à carceribus. num. 254.

Appellatio à mandato de capiendo non suspendit capturam faciendam. num. 255.

Captura post appellationem à mandato de carcerando tendit in faciliorem causæ expeditionem. num. 256.

Gestum in faciliore causæ expeditione non venit ut attentatum reuocandum. num. 257.

A carceratione iniusta appellationi deferendum decernit declaratio Cardinalium, reo tamen interim manente in carcere iudicis inferioris. num. 258.

Appellatio à carceratione iam facta illam non reddit attentatam, nec ea pendente reus relaxatur. num. 259.

Condemnatus iam au^o & quando est relaxandus appellans. num. 260.

Natura appellationis est omnia in presenti statu conservare. num. 261.

Gestum præcedens appellationem, & eius tempus ad appellandū non dicitur attentatum. n. 262.

Relaxatio carceris appellatione pendente est attentatum. num. 263.

Prouisio Regia, & eius decretum non comprehendit in repositione, nisi attentata iniuste facta. num. 264.

Carceratus appellans si virtute Regij decreti relaxaretur, interim de nibilo seruiret deferre, cum appellatio grauamine cessante euanescat, & sic nihil superiori relinqueretur cognoscendum. num. 265. 266. & 267.

Grauinis cognitio, & renatio pertinet superiori Ecclesiastico, non autem Senatui Regio, cui tantum spectat determinatio super vi & delatione. num. 268. & 269.

VM ille sepulchrum viuorum, qui in omnibus mortui videntur, consummatio bonorum, consolatio inimicorum, & experientia amicorum, species torturæ, mortis similitudo, mala mæsto, purgatorium huius vitæ, & locus horribilis, carcerem propter priuationem conuersationis, tum etiam

propter squalorem, & immunditiam, quæ in carceribus reperitur, assignetur à iure delinquentibus; vt ibi detenti custodiantur, ne fugientes sui facinoris condignam penam possint euitare; neque delicta maneat impunita l. 1. & toto titulo ff. de custodia reorum. & omnes criminalitæ, quapropter si iustè à iudice facta sit carceratio, eo quòd est mera interlocutio, à iure permessa, & causæ necessaria, si ab ipsa per carceratum emittatur appellatio, non cogit Senatus iudicem Ecclesiasticum illam deferre, quia vim non facit; imò sibi causa remittenda est, cum & ius delationem neget, nec tunc grauat carceratio, ita tenet Philipp. in c. super eo l. 2. de appell. in c. ex parte el. 1. col. 2. eod. tit. & Zerola in praxi Episcopali 1. p. verbo appellatio in q. 6. versiculo ad primum dicitur quod non. & alibi passim per Doctores, argumento text. in lante sententia tempus C. quorum appell. non recipi. & Concil. Trident. sess. 24. de reformat. c. 20. & ea quæ in eius declarationem adduximus supra 1. p. cap. 1. in principio, Campanill. diuer. iur. rubr. 11. c. 13. n. 3. 12.

Quæ doctrina tunc vera est, & indubitata, quotiescūque carceratio iusta est, & debitis solemnitatibus facta sit, non tamen quando iniusta est, quia tunc merito suprema tribunalia vim fieri declarant, si iudex iuste huic appellationi non detulerit, quia continet damnum irreparabile, ita celsit declaratio Cardinalium circa d. c. 20. Concil. Tridentini d. sess. 24. de reformat. c. 20. vers. ab ista reparari nequeat, ibi, Intelligitur etiam de grauamine indebitæ carcerationis, & ordinarius tenetur huic appellationi deferre, & finire processum: interim tamen reo remanente in carceribus, donec iudex appellationis causâ cognita aliud iusserit.) Hactenus de declaratione, & idè decusum fuit per interpretes Concilij Trid. 4. p. decisio. nouissimarum. quæ cum declarationibus Cardinalium sunt decis. 224. fol. 87. ibi, Congregatio Concilij censuit grauamè indebitæ carcerationis esse ex his, quæ per appellationem à diffinitiuâ reparari nequeunt, ideòque ab eo ante diffinitiuam appellare licere ex decreto c. 20. circa principiu. & ordinarius teneri huic appellationi deferre, & finire processum transferti, ad iudicè appellationis: interim tamen reo remanente in carceribus, donec iudex appellationis causâ cognita aliud iusserit, &c.) Vide igitur iniustam carcerationem causam præstare appellationi, vt ex pluribus Anton. Gomez 3. tomo varia. cap. 10. numer. 10. vtrique Barbosa alter in l. 2. in princ. parte 2. numer. 33. alter verò in remissio. ad Trident. sess. 24. de reformat. cap. 20. numero 10. Caldas Pereira in l. si curatorem habens verbo

verbo per quod numer. 31. Soarez, & Donat. à Fin. tom. 2. communium opinio. lib. 9. tit. 3. n. 2. Mainard. decis. 2. 5. li. 2. Aloysi. Ricci. in collect. decis. p. 3. colum. 642. vers. primo. Prosper de Aug. in additio. ad Quarant. in summa Bullarj verbo, Archiepiscopi auctoritas, vers. 18. auctoritas n. 20. litera H, pag. 64. & 71. vbi refert prædictam Cardinalium congregationem, Franch. in cap. super eo l. 2. n. 2. & 3. de appellat. Bal. in l. 2. vers. sed incidenter n. 6. C. de Episcopa. audien. Ang. Areti. in l. 2. num. 27. ff. de appella. recipi. & idem Angel. in tract. de maleficijs verbo presente dicto Caio n. 16. vers. quæro an appellatione. Guido Papæ tract. de appellat. q. 30. n. 29. tomo 5. fol. 58. Lancell. tract. de attent. 2. p. cap. 12. limi. 3. n. 4. qui quidem, & alij plurimi affirmant, & Campanill. vbi supra. vt quando à carceratione propter iniustè factam, puta, appellatur, ei deferendum sit, reo tamen in carcere manente, donec superior aliud præcipiat, ad cuius delationem, & iudicem omnino teneri, quapropter vt in hoc nullus decipiatur, diligenter festinandum, & declarandū est, quibus casibus carceratio iniusta sit, in eius appellatione vim iudex facere dicitur, de quo vide post alios Marquæ. de commiss. 1. p. c. 12. n. 53. Duchas regu. 52. limi. 1.

Et ad maiorè claritatem, & distinctionem captura dicitur iniusta, aut ratione iurisdictionis, aut ratione personæ, aut ratione temporis, aut ratione loci, aut ratione ordinis non seruati, aut ratione causæ, & rei de qua agitur, quorum vera, & exacta cognitio tibi aduocato, & honorem, & lucrum, hoc in ministerio nostro degenti in tribunalibus sumis præstabit. In priori igitur, quoad primum dicitur iniustam carcerem, siue in eo detentatio ratione iurisdictionis, & sic ille, qui non habet iurisdictionem, vel eam habet, sed est incompetens iudex, carcerate non potest quod si fecerit, carceratio ab ipso decreta, & inualida, & iniusta reputabitur, ita consulti Bald. cons. 285. vol. 1. col. 1. & consil. 318. col. 4. & in c. causam matrimonij circa si. de off. delegati. Prospe. Farin. in praxi crimi. lib. 2. q. 27. n. 3. ad eò vt faciens carcerare aliquem per iudicem incompetentem, perdit causam, secundum Paridem de Puteo in tract. de syndic. verbo captura c. 5. n. 6. fol. 128. Socinus cons. 99. col. 2. vol. 3. Decianus cons. 75. col. fin. Ananias cons. 55. colum. 2. & ibi Bologninus, Doctores Curt. Iuni. Purpu. & Iacob. de sancto Georgio in l. magistratibus, & in l. cui iurisdictione ff. de iurisdic. omni. iud. Curtius in tract. de sequestr. q. 27. l. a. in §. 1. num. 95. inst. de actionibus, & in l. 2. colum. 6. in fin. vers. nota tamen diligenter ff. de iurisd. omni. iud. Rochus Curtius in cap. at si clerici in 3. nota. de iudi. Roland. consil. 65. num. 6. versiculo sed præmissis non obstant. vol. 3. Salgado de prote^{ct}. Reg. Tom. I.

quæ communis opinio est secundum Bonacofam, de qua testatur in 1. p. suarum communium opinio. vers. captura ad hoc in fin. pag. 19. colum. 2. secundum quorum intelligentiam, & doctrinam appellationem iustam esse constat, vimque fieri à non deferente, eo quòd detestatio iniusta est.

Quæ tamè regula licet in se vera sit, non tamen ita procedit, quando iudex incompetens aliquem caperet, non ad effectum cognoscendi de ipsa causa, sed ad remittendum captum suo iudici competenti, quo casu cum nec possit de incompetencia iudicis allegari, & opponi, iusta merito dicitur carceratio, vt notat Bart. in d. l. magistratibus 1. q. receptus communiter ibi à cæteris Doctoribus, qui dicit municipales magistratus non habentes potestatem cognoscendi causas maiores, in quibus corporis ac sanguinis pœna imponitur de iure, posse delinquentes etiam maiori, & corporali pœna dignos, incarceratione, & ad maiorem remittere iudicem, text. in §. iudicem in auth. de defensoribus ciui. collatione 3. qui quamuis loquatur in defensoribus generaliter, intelligendus tamen est in omnibus iudicibus, vt tenet B. in d. l. magistratibus. vbi Purpu. n. 8. & 9. qui ampliat etiam si non sit periculum in mora ff. de iurisdictione omnium iudi. idem B. in l. si quis in seruitute ff. de furtis, per text. in l. fin. ff. de offic. præfecti vigili. Boërius d. decis. 315. num. 34. ad medium vers. & sic Dominus de Castellario. Prosper Farin. in 3. tomo tract. crimi. q. 27. num. 5. vbi adducit simile de iudice seculari carcerante clericum deprehensum in flagranti, scilicet vel causa proxima ad effectum illum remittendi ad iudicem suum Ecclesiasticum, de quo per ipsum in 1. tomo q. 8. à n. 116. & Bobadil. in Polit. lib. 2. c. & facit etiam, quod de milite delinquente dicimus, captoque à iudice ordinario ad effectum illum remittendi ad suum iudicem militare, iuxta text. in l. de militibus, & l. non dubium. & ibi gloss. & communiter Doctores ff. de custodia reorum.

Ex quibus etiam inferri potest ad vicarios foraneos, iudices non ordinarios, sed delegatos ad vniuersitatem causarum, vt ex alius dicit Zerola in praxi Episcopali §. vicarius 1. p. vers. 2. iuxta glossam in dem. 2. verbo foraneo de re scriptis. & ea, quæ ibi communiter Doctores, & quod not. in l. 1. §. 1. ff. quis, & à quo appellat. quibus inter alias causas, criminalis non committitur ab Episcopis, imò aliquando specialiter prohibita, vt praxis obseruat. & an & vicario generali li hæ causæ criminales sub clausula generali intelligantur commissæ ab Episcopo, addita saltem aliqua particulari causa requirentem speciale mandatum expressa, vt

est matrimonialis, beneficalis, &c. secundum Maran. 4. p. d. 5. n. 16. vide pro resolutione Zerolam ubi proximè verserunt dubium. ubi affirmatiuè resoluit post disputationem in prædictis vicariis generalibus Diccensis.

17 Igitur vicarij foranci vbi iurisdictione non habeant in causis criminalibus, ad hoc vt de eis queant cognoscere, poterunt tamen delinquentè carceribus detinere post inquisitionem, seu informationem adductam, non ad effectum cognoscendi de causa, sed remittenti ad vicarium generalem Diccensis, iuxta doctrinam proximè à nobis relatam, & styllum praximque vulgarem, à qua detentatione si delinquens detentus à carceratione appellauerit, auxiliūque violentiæ protestatus, minimè in tribunali audiendus est, sed iudici remittendus, vel saltem hoc casu puto tertium genus violentiæ dandum esse, nempe: remittendo lo al juez que del pue de conoser no haze fuerza, y no lo remittiendo vim facit deferat, & teponat. & hoc casu hoc decreti generis, & congruius, & securius est.

19 Rursus, & ex hoc eodem capite, nempe iurisdictionis defectu fluit iniustam dici detentationem, seu incarceratione, si fiat à iudice delegato, qui cum non habeat merum imperium, ad cuius genus tangit carceratio ab ipso facta, propterea nulla, & iniusta reputatur, ex defectu iurisdictionis, gl. celebris in l. confentaneum. & ibi Bal. in 3. col. versic. quæro nunquid delegatus C. quomodo, & quando ind. auth. de exhibendis reis §. si verò etiam colla. 5. & in auth. rei qui iurat. vbi Bal. colum. 5. versic. item nota. & Bart. 1. notab. C. de bonis auctor. iud. possid. & per Doctores in l. plerique ff. de in ius vocando, idem Bal. in auth. omnino col. 3. versic. circa personam iudicis C. de vxor pro marito. Alex. in l. iubemus col. 2. ff. de iurisd. omnium iud. Purpur. in l. cui iuris col. n. 6. ff. eodem. Marti. in praxi crim. §. attingam in fi. n. 78. & idem in tract. de bannitis in verbo capti. n. 51. Boerius decisio. 2. 15. n. 34. Conradus in praxi tit. de captura n. 21. versic. hinc est, quod captura pag. 266. col. 1. communem dicit Ias. in l. cui iurisdictione n. 13. & ibi Curtius Iunior n. 18. ff. de iurisd. omnium iud. Diaz in regula 179. incipit delegatus inferioris. Villalobos in communi opin. litera D. pag. 218. incipit delegatus inferioris à parte numer.

20 27. Quod limitat ex alijs ibi, nisi timeatur de fuga, idem tenet Bonacapa communium opinio. 1. p. fol. 18. versic. 2. incipit c. non potest facere quilibet delegatus, &c.

21 Quam quidem doctrinam ex eo fundant Doctores prædicti & dicendi, quod cum carceratio dicatur regulariter iniusta, si fiat iudicis mandato non habentis merum imperium, & non existentis in maiori magistratu, sed simplicem tantum iurisdictionem ha-

bentis, vt tenent Paul. de Castro in l. cum proponas C. de bonis auctor. iud. possid. quem sequitur Hippolytus de Marfi. in pract. crimi. §. attingam n. 77. & in tract. de bannitis in verbo capti. n. 51. vbi allegat text. in l. 2. ff. de orig. iuris. & Doctores in l. imperium ff. de iur. omni. iud. vbi latè hanc materiam, & differentiam iurisdictionum, præcipuè meri imperij adducunt. Boer. d. decis. 2. 15. sub n. 34. referens Purpur. in d. l. imperium n. 226. facerèque dicit text. in l. 2. §. ff. secundum ultimam lecturam glossa ff. de iudicis. Contra. in d. pract. d. tit. de captura n. 1. vers. nec dubium erit fol. 266. vbi declarat Decianus in tract. crimini. tomo 2. lib. 7. c. 10. n. 23. & cum delegatus non habeat, nec habere potest prædictum merum imperium, de cuius genere est citatio realis, seu personalis, qualis est carceratio, secundum Doctores re-latos, meritò talem carceratione à simili iudice factam indebita esse ob defectu iurisdictionis, profitetur cõmunis, & extèditur, siue ante litis cõtestationem, siue post ex eisdem Doctores, præcipuè Ias. & Villalobos ibi.

Quæ doctrina sic simpliciter, & indistinctè accepta, nihil mirum, vt intellectum obscurum reddat, siquidem videmus passim, delegatos cognoscere de aliquibus criminibus, delinquentesque detrudunt in carcerem: Quam difficultatem vt euites, dicendum est, quod princeps absque dubio potest causas meri, & mixti imperij, delegare indistinctè l. 1. & ibi gl. & DD. C. qui pro sua iurisdictione. & etiam Ias. in l. 1. in prin. ff. de offic. eius cui. & DD. in l. imperium ff. de iurisd. omni. iud. & in c. quod sedem de off. ordinar. vbi per alios Abb. n. 8. & Ias. in d. l. 1. in prin. ff. de offic. eius, disputant, an delegatus principis possit has causas subdelegare, quod hoc vtroque iure ciuili autem, ex modis quibus Bartol. diuisit merum imperium in l. imper. & ibi Iason, & alij. Abb. in d. c. quod sedem n. 5. versic. tertia regula, nempe: in imperium maximum, secundum, merum imperium maius, tertium, merum imperium paruum, quintum, merum imperium minus, sextum, & minimum imperium, quorum omnium exempla ibi exactè videre poteris, & ista duo vltima possunt delegare iudices inferiores à principe etiam de iure ciuili, prout est merum imperium minus, quod est modica coërcitio competens cuiilibet magistratu, id est, cuiilibet habenti ordinariam iurisdictione, quia iurisdictione sine modica coërcitione nulla esset, l. magistratus ff. de iurisd. omni. iud. l. in ff. de offic. eius cap. ex literis de offic. delega. cap. pastoralis eodem tit. Vnde eo ipso quod quis recipit potestatem ordinariam, vel delegatam, habet hanc modicam coërcitionem. Alterum est merum imperium

imperium minimum, quod consistit in leuiter multando ex l. fi. c. de mo. multarum l. 2. Cod. de spons. & ista duo vltima possunt delegari de iure ciuili, quia competunt cuiilibet magistratu, & ea, quæ competunt iure magistratus sunt delegabilia de iure ciuili, vt in d. l. 1. ff. de off. eius. Superiora autem communiter tenent Doctores, quod non sunt delegabilia de iure ciuili propter grauitatem præiudicij, nisi propter necessaria absentiam, de quo latè in d. l. 1. & in auth. de collatio. §. ad hac. & vbi supra locis iam relatis, de qua materia videre licet aliquantulum remissiuè per Couar. lib. 3. var. cap. 20. num. 1.

27 De iure autem Canonico causæ meri, & mixti imperij delegari possunt, etiam per inferiores à Papa, vnde Archiepiscopi, & Episcopi, & alij Prælati, & iudices Ecclesiastici merum, & mixtum imperium habentes, poterunt illa alteri committere, & delegare, sicuti asserunt glossa in c. in Archiepiscopatu, de raptoribus. gl. in d. cap. quod sedem, item glossa in cap. pronenit 95. d. quarum sententiarum communem esse fatentur Pauorm. Imola, & Alciatus num. 76. in d. c. quod sedem, & iuniores in d. l. 1. præsertim Curtius Iunior n. 26. Alex. Ias. Purp. n. 492. & Iacob. de Nigris colum. 13. citantes text. in d. c. in Archiepiscopatu de raptoribus. text. in cap. aqua de conseruatione Ecclesie, vel alia c. vel in clem. vel mo. in 6. clem. 1. §. 1. de here. cap. licet de offic. vicarij cap. cum opus de offic. ordi. in 6. quibus iuribus diligenter curat respondere Cou. vbi proximè. quam opinionem communem prædictam nec ei placere, nec displicere videtur, sed in eius resolutione, & electione tepidum esse.

28 Igitur hac distinctione supposita, secundum eam intelligenda est, & reducenda conclusio, absolute relata supra, nempe: delegatum non posse aliquem carcerare, cum non habeat, nec potest merum imperium: vt procedat iure ciuili, cum suis tamen limitationibus, nempe absentia, & quo casu causæ meri imperij delegatur ex dd. Doctores

29 vbi proximè, iure autem Canonico indistinctè non procedit, attenda communi opinione, iuxta quam merum imperium vtique delegatur, & ideo si eo iure Ecclesiastico committatur, vel delegetur causa aliqua criminalis, cui lex permittit carcerationem, ab ipsa appellatio emissa iniusta, & friuola reputanda est in Senatu, quo vim haud fieri, causamque iudici Ecclesiastico remittendam, declarandū esse, ius est, cum ius Canonicum quo vti debet iudex Ecclesiasticus, attendendum semper est per Senatū circa has oppressiones, & violentias tollendas, & leuandas, vt supra 1. part. 3. c. latius diximus, & probauimus, & melius supra cap. 2. §. 3. per totum.

30 Salgado de protect. Reg. Tom. 1.

Quid autem dicendum est quando sit vera resolutio illius questionis, quæ Doctores disputant in l. nullum C. de testibus, & Ias. in l. 1. §. si ff. de off. eius. vt delegatus in ciuilibus possit testem vacillatè torquere: an tunc possit ipsum capere, & in carcere detinere ad illum effectū. In quo affirmatiuè opinor, tum quia vbi est periculum fuga, vt hic, potest tineri de teste torquendo, potest etiam inferior delegatus capere, vt tenet Villalobos communium opinio. litera D, fol. 218. incipit delegatus inferior à princ. n. 27. Ias. in l. imperium n. 15. vbi Romanus ff. de pur. omniū. Petrus de Anchatra. in conf. 184. alijs 192. incipit in auxilium veritatis, quem allegat Alex. in d. l. imperium. Et vide in cõfirmatione, quæ latè dicit Ias. ibi. tum etiam quia hæc tortura ad indagandam veritatem si delegato permittitur, necessaria est carceratio, ad eandem deueniendum, ac ideo censetur concessa l. cui iurisdictione ff. de iurisd. omnium l. fi. in ff. de offic. eius cui manda. c. preterea cap. suspensionis de offic. delega. l. 3. §. in. in fin. ff. de pen. lega. l. veteres ff. de itinere actūque. sicque talem capturam debitam esse arbitror.

Rursus dicitur carceratio indebita, & iniusta, si sit à priuato facta, de qua regula, & limitationibus, videndus est omnino infinitos auctores, quos in comprobationem adducit Prospe. Farina. in 3. tomo praxi cri. q. 27. à num. 7. vbi etiam agit, quando quis incidat, vel non, in penam priuati carceris, de quo non curo, quia nostram materiam, & intentionem nihil tangit.

Deinde iniusta dicitur detentatio ex hoc etiam capite iurisdictionis defectus, quoties carceratio fit à iudice Ecclesiastico in laicos, etiam in his casibus, quibus competet iudex est, siue in criminalibus, siue in ciuilibus, siue spiritualibus, vel eis connexis (quos summa cum diligetia congregat doctissimus Bobad. in Polit. lib. 2. c. 17. per totū.) absque inuocatione auxilij brachij secularis, Regiæque iurisdictionis. nam licet prædicti iudices Ecclesiastici habent iurisdictionem in prædictis casibus in laicos, hoc intelligitur quantum attinet ad cõfuras excommunicationis, & alia remedia Ecclesiastica, ita tenet eleganter Auferrius in cle. 1. n. 98. cum sequentibus de off. ordi. Rober. vbi proximè num. 167. & alij infra referendi. at quoniam gladiū temporalem, quantum ad vsum exercitiuum, & vt resider penes potestatem secularè, non possunt ipsi iudices Ecclesiastici, nullis in casibus capere personas laicas, & eas incarceratione, nisi prius inuocauerint auxilium prædictum brachij secularis, text. est in capite 1. de officio ordinar. capite postulasti de iudicis, capite postulasti de homicidio, capite cum Episcopus

Y 3 de

de off. ordinarij in 6. l. 59. in fin. titulo 6. part. 1. l. 14. & 15. tit. 2. lib. 4. & l. 6. tit. 4. lib. 1. recopil. & vltra ordinarios in d. locis late hanc doctrinam comprobant Boërius decis. 2. 27. num. 11. Aufre. in d. clem. 1. num. 9. cum sequentibus de off. ordinarij. Lanfran. in clem. dispendio. num. 9. de iudicij. Alexand. consil. 130. num. 3. volum. 4. Montal. in reperto. titul. regni verbo iudex Ecclesiasticus folio 61. colum. 4. late Palac. Rub. super cap. per vestras §. 44. nota 2. incipit, sed est pulchra dubitatio num. 17. & sequentibus pag. 399. de donationibus inter virum & uxorem. Couar. in pract. quest. cap. 10. num. 1. & sequentibus. Mencha. de suble. creand. §. 22. num. 17. Auenda. in cap. 1. pr. 10. num. 22. Auiles in cap. 20. pretorum gl. usurpa. num. 14. cum sequentibus. Redim. de maiestate princ. versiculo sed etiam per legitimos tramites num. 141. & sequentibus fol. 32. Iulius Clar. in pract. crimi. §. fin. quest. 37. n. 8. qui dicit hanc communem opinionem. Dida. Perez. in l. 4. tit. 1. gl. in verbo, que la a yuda del braco seglar, col. 473. lib. 3. ordinam. idem in l. 49. in additione titul. 19. lib. 8. ordin. pag. 396. Rolandus consil. 37. numer. 4. volum. 4. Paz in praxi 2. tomo prelud. 2. num. 54. & sequentibus. & plures refert Salzedo super pract. Bern. Diaz cap. 12. litera A, versiculo illud etiam folio 410. in cap. 151. numer. 1. & sequentibus, & num. 16. pag. 504. & sequentibus. & idem Sal. ad regulam eiusdem Bernar. Diaz in reg. 399. versic. nouum dubium. Michael Timoth. de visitat. Eccles. lib. 2. tractat. 1. versiculo secundum est. Ioan. Garcia de nobil. gloss. 9. num. 53. versic. 6. conclusio. Ioannes Guierrez lib. 1. practie. q. 4. fol. 106. per totam & infinitos alios relatos à Bobad. in d. Polit. lib. 2. cap. 17. num. 167. litera F.

39 Huius igitur auxilij inuocationis omisso nullam, iniustam, & indebitam reddit carcerationem, pro cuius violentia adhiberi posse suprema tribunalia, vt tenet Ioannes Garcia de nobilitate d. gloss. 9. n. 32. in fi. & numero 53. versiculo sexta conclusio. & Bobadilla vbi proxime d. n. 167. quod dupliciter accedere potest: vel vt sibi deferat appellationi à tali incarceratione proposita, quam emittere legitime posse arbitror, tum propterea quæ diximus supra ad princ. huius §. ex decisione Rotæ de declaratione Cardinalium ibi relatis, permittentibus appellationem ab iniusta carceratione, vt ista est, tum etiam ex his, quæ inferius dicenda sunt, circa illam partem de carceratione facta non seruato ordine, quo casu deferendum esse tribunal dicit.

40 Alia etiam via potest accedere, captus, qua sibi præstantius confulerunt: nempe: petendo actum siue decretum laicorum, quod vocant pragmatici, auto delegos, & tunc vim

fieri declarant Senatores, remittentque causam, & captum ad suum iudicem competentem, de ipsa, & ipso carcerato valentem cognoscere, vel etiam multoties retinetur apud ipsum tribunal, si causa talis est, in qua incompetens Ecclesiasticus iudex est omnino, vel est mixti fori, sed tamen præuenta à iudice laico, secundum ea, quæ late dicit cum pluribus Bobad. vbi supra n. 163. cum tribus sequentibus. Si verò causa carcerationis est omnino Ecclesiastica, vel mixti fori, & non præuenta à iudice laico, tunc à tali captura facta sine auxilio brachij secularis, appellationi emissæ delationem attribuet decretum siue actum tribunalis, vt supra diximus.

41 Similiter dicitur iniusta, & indebita carceratio facta à iudice, & habente iurisdictionem, ea tamen fundata super aliqua qualitate; puta, notorietate, manifesto, & similibus, si prius de ipsa qualitate non constat, saltem per informationem summariam, carceratio facta non tenet etiam, si alias de ipso delicto constat, deficiente tamè eius qualitate, tanquam fundamento suæ iurisdictionis, nam regula generalis est quod iurisdictionis fundata in aliqua qualitate, ipsa non apparente, euanciscit, quod quidem late examinatur multis relatis Abb. in c. si clericus de foro competent. & melius plures opiniones diuersas, & contrarias refert Marianus Socinus ibi versiculo circa ad vndecimum articulum, de quo similiter in rubr. & c. per multas columnas. qualitas enim quæ iurisdictionem defert, ante omnia discuti, & probari debet. l. 2. §. sed si dubitatur ff. de iudicij. l. si quis aliena eodem tit. l. 1. §. ut pretor ff. ne quid in flumine publi. l. pretor §. docere ff. de vi bonorum rapto. Bart. in l. multum ff. de condit. & demonstr. & in l. si finita §. Iulianus ff. de damno infecto. Paris. de Put. de syndic. §. indices puras column. 3. versiculo iudicij semper numero 12. cum aliis relatis per Andream Gaill in tractatu de pace publi. cap. 13. num. 12. & sequentibus libro 1. Prosper Farina. tomo 1. quest. 8. numer. 86. & quest. 21. num. 87. & consilio 10. num. 26. Lopus allegat. 59. num. 3. versiculo item Innocent. Vant. de nullita. sentent. de defectu iuris num. 53. multa congescit Cardin. Tusc. practie. conclusionum tomo 6. litera Q. conclusione 18 à num. 1.

42 Et licet ad tribuendum iurisdictionis exercitium, satis sit, quod in libello educatur qualitas iurisdictionis tribuens (licet de eius veritate dubitari possit, prout notat Antonius de Butrio in capite ceterum versiculo venio ad glossam de iudicij, quem sequitur Millius in repertorio, verbo iudex, qui vult procedere. Lopus dicta allegat. 59. in Deo nomine versiculo queritur, & allegat. 65. incipit

43 incipit nunquid post princ. Angel. consilio 6. incipit dictum statutum num. 2. Anto. de But. in c. si clericus laicum num. 3. de foro competent. & ibi Abb. num. 12. vers. se deo ad dicta. Innocent. in c. cum sit generale de for. compet. Roma. consilio 208. hæc interpretatio in fi. Farin. d. quest. 8. sub num. 86. Tufcus d. conclus. 18. num. 10. tamen si à principio ex aduerso ipsa qualitas negetur, ad impediendam iurisdictionem, debet, saltem summariè; plenè tamen probari, & de ea constare, secundum cõmunem Doctorum opinionem, de qua testatur Alex. consilio 1. num. 8. lib. 5. Felin. in cap. si clericus laicum columna 2. versiculo prima conclusio de foro competente. Aymon. conf. 196. & si abunde colum. 2. in fi. Afflict. decis. 197. incipit pluries. Anton. de But. Farinac. & Card. Tufcus locis proximè citatis.

44 Et an illa diceret iniusta carceratio & carceratio concubinæ alicuius clerici facta à iudice ecclesiastico. nam si ipsa concubina vxorata, & maritata est, ad hoc vt de ea queat cognoscere: debet esse concubinatus notorius, aliàs autem non, iuxta Concilium Tridentinum sess. 24. c. 8. & ea quæ late adducit Bobad. vbi supra à num. 53. & 54. & quando dicitur notorius, seu publicus concubinarius. vide late Tiberium Decianum tomo 2. crimi. lib. 6. cap. 2. num. 9. quem vide omnino.

45 Quod pertinet etiam, vt iudex secularis licet possit cognoscere de concubinariis; hoc tamen intelligas contra concubinatum non occultè, sed publicè, & manifestè, siue sint soluti, siue coniugati, & c. l. 1. 2. & 3. titulo 19. lib. 8. recopil. Boërius decis. 72. columna 1. numero 2. cum sequentibus. post Anchara in regul. ea quæ numero 28. versiculo ego tunc distinxit de regul. iur. in 6. Auenda. in cap. 26. prato. 2. part. numero 7. Anton. Gomez in l. 80. Tauri num. 20. & 21. plures per Salcedum in praxi Bernard. Diaz cap. 79. litera B, pag. 272. versiculo, & non solum. Cenedus in columna ad decreta. fol. 154. numero 3. & vt ceteros taceam, vide Bob. vbi supra num. 54. litera C.

46 Dicitur etiam iniusta & indebita carceratio, si fiat à iudice aliquo in aliqua persona habente saluum conductum à principe concessum, nam tunc eo mediante, incarcerationi ac molestari non potest. Cynus in leg. present. Cod. de his qui ad Ecclesiam confugiunt. Angel. de malef. in verbo quod fama publica procedente, & c. n. 60. versiculo Cynus verò, & c. Nellus in tractatu de banni. 2. p. 2. tempore. quest. 11. vers. & circa primum. vbi plura adducit iura, in quibus de tali securitate tractatur, & versiculo Cynus verò post Petrum indistinctè. eandem securitatem seruari debe-

re, concludit Parisius consilio 68. num. 178. lib. 4. Paulus Castrensis consilio 423. in §. dubio columna penult. num. 9. versiculo venio ad quintum lib. 4. Iacob. Nouell. regul. 182. incipit, saluus conductus in princ. vbi alios adduxit concordantes Cagnolus in leg. ea est natura cauillationis num. 19. ff. de regul. iur. Nicolaus Moron. in tractatu de fide iur. & pace q. 105. numero 10. dicens, quod quando saluus conductus reperitur cõcessus, sub epistola Principis habere, debet vim legis, per l. 1. ff. de constitutionibus Principum. Franc. Hercul. in tractatu de caus. non offendenti titulo de saluo conducto cap. 37. num. 10. & num. 11. qui etiam dicit obtinere in saluo conducto non solum ad tempus, sed etiam perpetuo concessu, vt etiam de magis communi testatur Bertazz. in consilio 359. num. 1. & sequentibus. quod etiam procedit non solum in saluo conducto obtento circa delicta atrocissima, vt de magis communi opinione contra alios contrariam tenaciter amplectentes testatur Prosper Farinac. in praxi crimi. quest. 29. à num. 4. tomo 3. & alij plures ab ipso relati, apud quem rationes hinc inde adductas videre late poteris, quam doctrinam etiam numero 6. ampliat ex Guido. Pap. Bertazz. Burfa. Meno. & aliis ad saluum conductum, & securitatem factam & concessam hosti, & insequentibus numeris alias late prosequitur ampliaciones, ad quem sufficiet lectorem remittere.

47 Vnum tamen necessarium, & vtile non mittam, nempe; captum sub saluo conducto, eo quod indebitè & iniuste, incarcerationis est, non solum relaxari debet, & ad pristinam libertatem reduci, sed etiam taliter relaxari: vt capi iterum non possit, aliter namque nõ dicitur liberatus nec relaxatus, vt tenet Bart. in l. 1. §. omnia ff. de acquir. rerum domi. quem allegat Marfil. in tractatu de banniis in verbo capti. num. 7. versiculo nec poterit capi. vbi infert ad captum in Ecclesia, qui debuit relaxari tanquam non bene captus, quod relaxatus non poterit iterum capi, & nos dicemus infra hoc in cap. circa carcerationem iniustam ratione loci, idem Bart. in l. 1. per illum textum versiculo venio ad versiculum venientes, & c. de nauicula. lib. 11. Archidia. in cap. maior. 17. quest. 4. Felin. in cap. ego N. columna si. versiculo item infert de iure iur. dicit etiam Gui. in tractatu de crimine lese maiestatis lib. 1. titulo qualiter, & à quibus crimen lese maiestatis committatur quest. 10. n. 27. rationem reddentes, quoniam qui tenetur aliquem relaxare, seu ad pristinam libertatem restituere: non dicitur obligationi satisfecisse: nisi illum non solum relaxet, sed etiam eum faciat cõducere extra suum territorium,

ritorium, ad locum quod ibi possit securè stare, vt per Abb. & alios in cap. accedens in 3. nota. & in gl. 1. extra de procurato. Cagnol. in leg. libertas num. 3. ff. de regul. iur. Franc. Hercul. in tractatu de cautelis de non offen. c. 37. rubr. de saluo conducto n. 23. Brun. decis. Bononiensi in 1. q. 4. quest. prin. rubr. piles an accedat bonis numer. 39. in fin. ante quos tenet Paris de Put. in tractatu de syndica. verbo capta cap. 4. num. 3. vbi dicit quòd indebitè captus, debet taliter relaxari, vt difficilis sit eius persecutio, secundùm Bartolum in leg. naturaliter in princ. ff. de acquir. rerum domi. & in leg. qui nec. ff. de verb. signific. idem Paris de Put. verbo saluus conductus c. 1. post numerum 1. & faciunt quæ dicit Farin. vbi supra quest. 35. in 2. ampliat. n. 5.

Hæc tamen, quæ diximus de saluo conducto obseruando, non habent locum, non solum in delictis futuris, quibus commissis, de nouo infringitur saluus conductus, non solum ad ipsa delicta nouiter perpetrata, verum etiam ad delicta antiqua, quorum saluus conductus conceditur, non tenetur obseruari, quoniam saluus conductus habet tacitam conditionem in se, nisi assecuratus concedentem offenderit, vel aliàs offensionis causam præbuerit, leg. quero §. interlocutorem ff. locuti. l. quid ergo §. si heres. ff. de legat. 1. tradit Magalott. in practica de saluo conducto in 2. p. col. 4. vers. sed hoc limitatur. Menoch. conf. 244. n. 31. & 38. seq. vol. 3. Angelus de malef. in verbo quod fama publica, & c. num. 68. in si. Romanus in l. possideri. §. si seruus. satis autem dicitur offendi concedens per delictum commissum ab assecurato, cum per delictum offendatur Princeps, & Respublica leg. si quis ingenuum. §. in ciuilibus ff. de captiuis, & postlimin. reuer. l. ita vulneratum. ff. ad leg. Aquil. ac propterea captura hoc in casu iniusta non dicitur, ex his quæ scripsit Hippolyt. Remi. in consilio 490. n. 24. volum. 5. vbi dicit, quòd securitas semper in se tacitam

17 18 habet conditionem, nisi per assecuratum aliquid committatur, propter quod aduersus eum lex permittat capturam leg. qui seruum. vbi B. & Iaf. in 2. nota. ff. de verborum obligat. Bursa. dist. consil. 345. n. 34. lib. 4. Quintilia. Mando. in pract. commiss. in tractatu de signatura gratia rubr. de saluo conducto vers. limita. quam vt veram contra alios resoluit Farin. 3. somo crim. c. 39. n. 54. & sequentibus. vbi plures alias limitationes profequitur.

De indebita incarceratione persone.

19 Secundò & principaliter dicitur indebita & iniusta incarcerationatio ratione perso-

næ, scilicet, quando clericus pro debito ciuili à iudice incarcerari contingit, quod omni iure meritò reprobatur, est, vt assecerat Anron. Butrigarius conf. 41. incipit satis puto, & c. in fin. Regia l. 118. styli. Roderic. Xarez ad l. 2. lib. 2. si. titulo de los Gouernos n. 14. & iure nostro Regio probari, clericum pro debito ciuili nullatenus in carcerem detrudendum esse tenet Cell. in indice Regiarum constitut. verbo de arxigar n. 25. Castellus lib. 66. Tauri numero 110. vers. ex quo infero, quod pro ciuili notat Ioannes Andreas per textum ibi, in c. si clericum de sentent. excommun. lib. 6. dixit communem Rodericus Xarez vbi proximè quest. 5. col. 6. vers. idem dicendum scribit Matefilanus, & c. hanc tamen opinionem clericum ob æs alienum capi non posse, etiam si inops sit, probat idem Matefila. in leg. consentaneum columna 2. vers. prædictum omnia fulunt. C. quomodo & quando iudex. Nicol. Mili. in Reperto. verbo clericus vers. 6. Doctores in c. dilectis de appellat. post gloss. 2. ibi. Innocent. in c. vt fama glossa verbo prelatorum de sententia excommun. Philippus Decius post Perusinum in dist. cap. dilectis num. 1. nota. Calderinus in c. 1. de officio ordina. Marfil. in tractatu de bannitis in verbo carcerari n. 11. & in pract. §. attingam n. 70. Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 88. n. 8. & cum Iafone, Angelo, & Cacialupo idem affirmat Parlad. lib. 2. rerum quoti. cap. si. §. pari. §. 7. n. 24. licet non desint 60 contrariam opinionem sectantes, cõtra quos validis rationibus & fundamentis de magis communi, magisque iuridica hac nostra restatur opinio Baëza de inopi debitore creditori addicendo cap. 17. numero 2. folio 199. columna 4.

Nam cum clericus habeant priuilegium à iure, nec conueniri queant in plus, quam facere possint gl. B. Iaf. colum. 3. Ripa numer. 7. ff. in leg. miles ff. de re iud. gl. in cap. studeat 50. dist. Capella Thol. decis. 246. vbi Aufser. in addit. Feli. in cap. cum ex offic. & reprobata Castrensis & Matefila. contrar. opin. hanc communem vocat, & defendit Couar. lib. 2. variar. resol. cap. 1. num. 9. post princ. Parlad. vbi proximè. Paz in praxi 2. tomo 3. p. cap. unico n. 6. Gutierrez de iuram. confir. 1. p. c. 17. n. 34. propterea si prædicti clerici pro debito ciuili conueniantur, quod quidem haud soluere queunt, nec capiuntur, nec in carcerem mittuntur, nec coguntur bonis cedere, sed iuratoria tantum cautio ab eisdem præstanda, exigitur, vt id ipsum soluant, cum ad pinguem deuenierint fortunam, iuxta textum expressum in c. Odoardus. & ibi Abb. Immola, & Anchata de solut. & de hac etiam magis communi contra alios testatur idem Cou. loco proximè citato. sequitur Menoch. de arbitra.

de arbitra. casu 183. n. 29. lib. 2. Anto. Gomez tomo 2. varia. c. 13. n. 18. in si. idem testatur ex aliis Baëza vbi supra Prosper. Farin. d. 3. tomo crim. q. 27. n. 66. qui num. 68. testatur de praxi, quòd quando clericus conuenitur pro debito ciuili, sequestrantur fructus beneficij, qui creditoribus assignantur vsque ad debitam, & integram satisfactionem, referuata tamen eidem clerico congrua portione pro alimentis, & eius sustentatione, habita consideratione, ne egeat, in opprobrium ordinis Ecclesiastici mendicando postmodum, per augmentum text. in cap. peruenit extra de fideiuss. allegans Aufser. in addit. ad Capellam Tholof. dist. 245. quem sequuntur etiam Cou. vbi supra, & Menoch. d. casu 183. num. 30. lib. 1. si igitur iudex Ecclesiasticus non detulerit appellationi ab hac iniusta detentatione, in carcerem, vim fieri, notabilè que oppressionem declarabit tribunal vt vides.

Hanc tamè verissimam resolutionem voluit limitare Ludouicus Gomefius in compendio vtriusque signaturæ colu. si. affirmantem, clericum inopem, qui tribus sententiis conformibus fuerit soluere damnatus, non posse allegare beneficium clericis concessum, relatum ex dispositione c. Odoardus. atque etiam id ipsum censet intelligendum, quoties iurciurando solutionem clericus promisit, imò his casibus non obstante præfato priuilegio incarcerari, & capi clericum posse, quem meritò reprobant Cou. vbi supra num. 9. & Baëza n. 6. & 8. Farinac. num. 70. qui efficacem reddunt pro sua opinione rationem contra Gomefium, licet Prosperus Farinac. ibi eam sequatur, tante obligatione camerari, cuius clausularum virtute posse capi clericum dicit, cum in ea apponatur specialiter, & hæc vt possit obligatus carcerari, & detineri, de quo pacto & quando de iure valeat latè Massa. de obliga. camerari 3. partiu. quest. 4. 6. & 7. ideirco dicit Prosperus communiter praticari, clericos ita obligatos in forma Cameræ posse capi, & detineri, de iurè que verissimum esse dicit.

Aduertendum tamen est, hanc, quam supra firmari regulam; nempe; clericum non incarcerari pro debito ciuili, nec teneri ultra quæ facere possit, & c. ex priuilegio cap. Odoardus de solutionibus. intelligendam esse, debere de clerico sacris maioribus ordinibus initiato, vel altari, vel Ecclesiæ, proprio ministerio seruiente; non tamen de eo clerico, qui tantum minoribus est ordinibus initiatus. hic namque vt laicus censendus est, quoad hoc priuilegium, ita docet Cou. var. resol. lib. 2. cap. 1. num. 9. vers. propter quorum. Menoch. de arbit. casu 183. in fin. num. 30.

lib. 2. Farina. in d. quest. 27. num. 69. Baëza in d. c. 17. n. 20. & sequenti. vbi etiam dici putat, an idem sit in debito contractu ante ordinum susceptionem, in quo plura cumulat.

Ego autem tunc consentiam, probò que; clericum sacris maioribus ordinibus insignitum, ob æs alienum posse carceribus mancipari, etiam pro debito ciuili, quando subest suspicio de fuga, & exportat res suas, tunc etiam ex dolo capi poterit, ex Cou. vbi supra. Farin. Baëza & aliis supra proximè citatis, & Baptista Sansue. in tractatu de debito, suspicione & fuga quest. 6. §. quest. prin. imò 68 etiam si non esset suspectus de fuga, sed tantum probaretur ipsum bona occultare, nam ex ipso dolo, qui delictum est, & clericus ex delicto, verum etiam, & ex debito, seu pecunia, ex delicto descendenti, vel quia contractauit depositum, potest incarcerari c. 1. de posito. & ibi Doctores expositores Matefila. singulari 60. incipit nota quòd clericus. latè Hippolyt. in pract. criminal. §. attingam. num. 70. Butriga. conf. 41. Boerius decis. 347. n. 11. vel 70 etiam quando de delicto ciuilitè tractatur, nam & tunc iustam, debitamque dici capturam, & detentionem in carcerem, tradunt per textum in cap. dilectus. & ibi Abb. Philipp. Franc. & Decius in 1. notab. tradit etiam Diaz in pract. crimin. verbo capi. c. 114. in princ. sequitur Foller. in pract. crim. canonic. verbo & carceribus mancipatis cap. 12. n. 2. & sequenti. & aliis citatis à Baëza supra n. 11. & sequenti. Farinac. etiam n. 75.

Vnum tamen dissimulare non possum ex eo, quòd vile sit in nostro Regno, scilicet, clericum conductorem Regij vestigialis posse iuste carcerari, non solum in carcere Ecclesiastico, sed etiam in Regio, ex l. Regia quæ apud nos extat 118. in legibus styli hoc expressè disponens, cuius meminit Baëza d. cap. 17. num. 15. qui satisfacit distinctioni & intellectui Castellii in l. 66. Tauri verbo deffe a Raigar. columna 9. versicula nisi dicas. & optima ratione.

Iniusta etiam, & indebita dicitur captura ex hoc eodem capite, & ratione personæ, si fiat namque in monacho, qui quidem pro debito ciuili haud valet carcerari, nec detineri, cuius doctrinæ autor est Bal. in authen. causa que fit cum monacho col. 2. n. 3. versicula quartum considerandum Cod. de Episcopis & clericis. Abb. in cap. cum l. & A. num. 27. de re iudic. Rodericus Xarez in l. 2. titul. de los Gouernos in 5. quest. vers. idem dicendum. & Baëza vbi proximè num. 27. qui ibi & pluribus disputat, an hoc procedat, quando ingressus sit Religionem fraudandorum creditorum gratia, & quando ingressus est postquam creditor illum cepit, vel aduersus eum